

Sygn. akt II K 309/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Nadia Kołacińska- Sumińska

Protokolant: sek. sąd. Marta Owczarek

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 18 lipca 2016 roku

na rozprawie sprawy

S. B.

s. R. i B. zd. L.

ur. (...)

w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 grudnia 2015 roku o godzinie 02:35 przy ulicy (...) w miejscowości W. (...) prowadził pojazd mechaniczny samochód osobowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 02:34 prowadząc do stężenia na poziomie 0,50 mg/l, o godzinie 02:38 prowadząc do stężenia na poziomie 0,50 mg/l będąc uprzednio karany za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku wyrokiem z dnia 13 maja 2013 roku za sygn. II K 52/13, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w strefie ruchu lądowego,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

orzeka:

1. oskarżonego **S. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą że przyjmuje iż o godzinie 02:38 poziom alkoholu w wydychanym powietrzu wynosił 0,51 mg/l i precyzuje, że był wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w O. w sprawie II K 52/13 i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1, 2, 4 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 42 § 3 kk w zw. z art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 5 (pięciu) lat;
4. na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

5. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie 3. zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26.12.2015 r.;

6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz wymierza mu 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 26 grudnia 2015r. w nocy S. B. prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki M. nr rej. (...) – jechał ulicą (...) w W. (...). Został zatrzymany do kontroli przez patrol Policji, poddano go badaniu alcometrem. Okazało się, że oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości z kolejnymi wynikami: 0,51 mg/l, 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 12 zbioru A, notatka urzędowa k. 1 zbioru A, protokół badania z wynikami k. 2 zbioru A)

S. B. ma 29 lat. Posiada wykształcenie średnie, jest bezdzietnym kawalerem. Pracuje i uzyskuje dochód rzędu 3000 zł.

Był jeden raz karany.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 13 maja 2013r. w sprawie II K 152/13 został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę ograniczenia wolności, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku. Wyrok uprawomocnił się w dniu 21 maja 2013r.

(dowód: oświadczenie oskarżonego k 66, karta karna k. 5-6 zbioru A, odpis wyroku k. 7 zbioru A)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że w dniu 26 grudnia 2015r. wracał z P. do W. (...), spożywał alkohol.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 12 zbioru A, k. 66v)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, iż oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo.

Ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, w których ten przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Z tymi wyjaśnieniami koresponduje materiał dowodowy w postaci notatki urzędowej, protokołu badania na zawartość alkoholu w organizmie, który został oceniony przez Sąd, jako prawdziwy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wina umyślna oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Niewątpliwie oskarżony prowadził w dniu 26 grudnia 2015r. pojazd mechaniczny, jednocześnie znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości. Tym samym oskarżony wypełnił znamiona przepisu art. 178a § 4 k.k., gdyż skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. z wyroku S.R. w O. w sprawie II K 52/13, nie uległo zatarciu.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę, czy bezprawność.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk.

Wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, mając na względzie, jako okoliczność łagodzącą, niski stopień intoksykacji alkoholem. Sąd uwzględnił, jako okoliczność łagodzącą także to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę.

Sąd postanowił warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby. Nie ma potrzeby oddziaływania na oskarżonego za pomocą kary izolacyjnej, która pomyślana jest przez ustawodawcę, jako kara konieczna do resocjalizacji i odosobnienia sprawców zagrażających społeczeństwu, zdemoralizowanych. Oskarżony jest osobą młodą, pracuje, znacznie korzystniejsze dla społeczeństwa, jako ogółu, będzie pozostawienie oskarżonego na wolności, także dlatego, że ciąży na nim obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w znacznej wysokości.

Środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczono na okres 5 lat, w myśl przepisu art. 42 § 3 k.k. w zw. z art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. W ocenie Sądu, wobec oskarżonego, nie należy orzekać dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Zakaz prowadzenia pojazdów, jako środek karny **może pełnić wszystkie funkcje penalne**. Na plan pierwszy wysuwa się jednak funkcja indywidualnoprewencyjna. Orzeczony zakaz ma uniemożliwić sprawcy ponowne popełnienie przestępstwa tego samego rodzaju, a jednocześnie wyeliminować go na pewien czas lub na stałe z ruchu. Ponadto w pewnym zakresie może on realizować funkcję wychowawczą, uświadamiając sprawcy konieczność ostrożniejszej jazdy (zob. K. Łucarz, Zakaz prowadzenia pojazdów, s. 84–95). Generalnoprewencyjny mechanizm oddziaływania zakazu prowadzenia pojazdów polega przede wszystkim na wzbudzeniu obawy u potencjalnych sprawców. Powoduje on także zrodzenie przekonania o nieopłacalności przestępstw skutkujących orzeczeniem zakazu i potrzebie przestrzegania przepisów ruchu drogowego. Realizacja tej funkcji jest w dużej mierze uzależniona od szybkości i nieuchronności środka karnego oraz od zapewnienia mechanizmów gwarantujących wykonanie orzeczonego zakazu. Orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów pełni także funkcję retributywną, wyrażającą się w wyrządzeniu sprawcy dolegliwości. Środek ten pozbawia sprawcę możliwości prowadzenia pojazdów, co w odniesieniu do niektórych sprawców stanowi ponadto dolegliwość o charakterze ekonomicznym

Względnie obligatoryjne jest orzeczenie tego zakazu w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 KK lub w wypadku, gdy sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173 KK, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 KK był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia (art. 42 § 3 KK). Obligatoryjność jego orzeczenia łądzi klauzula, że sąd może odstąpić od orzeczenia tego środka karnego dożywotnio, jeżeli verba legis "zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami".

Jest to niewątpliwie złagodzenie rygorystyczności tego uregulowania, lecz, w ocenie Sądu orzekającego w tym składzie, konieczne, gdyż dyrektywa zawarta w art. 42 § 3 KK jest niesłuszna i niesprawiedliwa. ***Identyczne stanowisko w tym względzie zajął Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, pisząc, że: "Wprowadzenie w tym zakresie obligatoryjnego orzekania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na zawsze, sprzecznego z zasadami indywidualizacji kary, prowadzić będzie do nieproporcjonalnych skutków społecznych (...); prowadzić może albo do orzeczeń niesprawiedliwych albo do unikania wydawania przez sądy orzeczeń skazujących i korzystania z instytucji nadzwyczajnych"*** (opinia Pierwszego Prezesa SN, druk Nr 2115 z 1.7.2009 r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny, dot. zakazu prowadzenia pojazdów).

W ocenie Sądu, orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, byłoby rażąco surowe i niesprawiedliwe. Oskarżony ma 29 lat, jest osobą czynną zawodowo, nic nie wskazuje, by był zdemoralizowany, nieświadomy naganności swojego postępowania. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu nie było wysokie (0,50 mg/l). Orzekanie przedmiotowego zakazu dożywotnio powinno być, w ocenie Sądu, zarezerwowane dla wypadków skrajnych, gdzie stopień intoksykacji był rażąco wysoki, dla sprawców, którzy nie rokują poprawy, których, z uwagi na ich niebezpieczeństwo dla innych użytkowników drogi, należy z ruchu drogowego trwale wyeliminować.

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, że wystarczającym okresem eliminującym oskarżonego z ruchu drogowego, będzie 5-letni.

Na poczet orzeczonego zakazu, na podstawie art. 63 § 4 k.k., zaliczono oskarżonemu zatrzymanie prawa jazdy.

O świadczeniu pieniężnym orzeczono w myśl art. 43a § 2 k.k.

O kosztach orzeczono w myśl art. 627 k.p.k. – oskarżony jest młody, zdrowy, pracuje.